

Четвърти доклад за дейността на
Общия надзорен орган на Европол

Ноември 2006 г. – ноември 2008 г.

Мисията на Общия надзорен орган на Европол

Мисията на Общия надзорен орган е да извършва независим преглед, съгласно Конвенцията за Европол, на дейностите на Европол, за да се гарантира, че правата на лицата, за които се отнасят данните, не се нарушават при съхранението, обработката и използването на данните, с които Европол разполага. В допълнение, Общият надзорен орган извършва мониторинг на допустимостта на предаването на данни, които произхождат от Европол.

Всяко лице има право да поиска от Общия надзорен орган да гарантира, че начинът на събиране, съхраняване, обработка и използване на неговите лични данни от страна на Европол е законосъобразен и точен. По този начин Общият надзорен орган играе ролята на надежден посредник между физическото лице и Европол.

Общият надзорен орган насърчава подход на сътрудничество при разглеждане на въпросите, свързани с хармонизираното тълкуване и прилагане на разпоредбите на Конвенцията за Европол, както и при съставянето на хармонизирани предложения за общи решения на съществуващи проблеми, свързани с обработката и използването на лични данни от Европол.

Съдържание

Предговор	4
Глава I	6
I.1 Увод	6
I.2 Поглед към миналите дейности на Общия надзорен орган	8
I.3 Нови тенденции в областта на правоприлагането и защитата на данни в рамките на ЕС	17
I.4 Бъдещето на Европол	21
Глава II	23
II.1 Надзорна дейност	23
II.1.1 Проверки на Европол	23
II.1.2 Становища на Общия надзорен орган	26
II.1.3 Отваряне на досиета за целите на анализа	29
II.1.4 Споразумения с трети държави/органи	30
II.1.5 Права на лицата, за които се отнасят данните	31
II.2 Управление на Общия надзорен орган	33
II.2.1 Работни групи	34
II.2.2 Прозрачност	35
II.2.3 Бюджет	35
II.2.4 Конференция 2008	36
Глава III	39
III.1 Комитет по жалбите	39
III.1.1 Резюме на жалбата, подадена от Г-н S	40
Глава IV	43
IV.1 Самооценка	43
IV.2 Бъдещето	45
Глава V	47
V.1 Членове на ОНО на Европол и на Комитета по жалбите	47
V.1.1 Общ надзорен орган на Европол	47
V.1.2 Комитет по жалбите	50

Предговор

През 2008 г. Общият надзорен орган достигна важен кръстопът. Той отбеляза 10 години от надзора на защитата на данни в Европол. От самото начало, когато ОНО започна работа през октомври 1998 г., Европол и ОНО заявиха общия си интерес от достигането на висок стандарт по отношение на защитата на данни в Европол. Още в началото се установиха добри работни отношения, които продължиха да се развиват през годините и доведоха до конструктивен диалог и практически успехи при създаването на изисквания за защита на данните в ежедневната работа на Европол.

Защитата на данни налага на правоприлагащите органи, включително на Европол, подходящи стандарти за обработка на информация. Понякога тези стандарти се усещат като бремене, но те не са пречка за ефективното разследване и полицейската дейност. Всъщност те помагат да се гарантира качество и надеждност на информацията на Европол. Защитата на данните е като ограничение на скоростта. То може да забави водача, но целта е да се защити безопасността на водача и другите лица на пътя. При наличието на защита на данни е по-вероятно (а не по-малко вероятно) Европол да постигне дългосрочните си цели в областта на правоприлагането.

Постигането на високи стандарти за защита на данни в Европол зависи отчасти от качеството на личните данни, получени от държавите-членки и др. Все по-голяма е нуждата да се провери дали практиките и процедурите за качество на данните на национално ниво отговарят на необходимите стандарти за гарантиране на висококачествена обработка на данни в Европол. В това отношение на Европол се пада отговорността да обучи и насърчи правоприлагащите органи в държавите-членки, но националните органи за защита на данни също биха могли да имат

принос, особено предвид правото им да инспектират националните звена. За да се постигнат подобрения, е необходимо сътрудничество не само между ОНО Европол, но и между ОНО и националните органи за защита на данни.

ОНО очаква прилагането в сила на решението на Съвета, създаващо нова правна рамка за Европол. Разработването на нова правна рамка предостави уникална възможност да се усъвършенстват правилата за защита на данни в областите, където това е необходимо. Една от тези области е правото на частни лица да получават достъп до лична информация, която се съхранява в Европол. Вследствие на ефективната работа между Европол и ОНО решението на Съвета определя механизъм, който не само ще укрепи правата на лицата, но и ще запази важните интереси в областта на правоприлагането, които Европол по право се стреми да защити. Докато се приближава към момента на прилагане в сила на решението на Съвета, Европол ще има други възможности да укрепи и канализира практиката за защита на данни.

В допълнение към новото решение за Европол в областта на правоприлагането и защитата на данни настъпват широк кръг промени, които ще окажат въздействие върху начините за надзор на правоприлагащите органи, включително на Европол. Засега е ясно, че в близкото бъдеще ОНО ще запази надзорните си функции. ОНО ще запази също задачата да осъществява ефективен надзор на защитата на данни по отношение на дейности на Европол при съблюдаване на оперативните нужди на Европол. В допълнение органът ще продължи да работи усърдно за поддържане на тясно и ефективно сътрудничество с Европол и националните

David Smith
Председател

Глава I

I.1 Увод

Това е четвъртият доклад за дейността на Общия надзорен орган (ОНО). В него са отразени дейностите и резултатите, постигнати през последните две години (2006–2008) във връзка с реализирането на принципите за защита на данните в областта на правоприлагането. В допълнение, докладът е посветен на историята на цялостното съществуване на ОНО, тъй като ние отбелязваме нашата 10-а годишнина и в същото време в него се акцентира върху бъдещите трудности и новите развития по отношение на защитата на данни при сътрудничество в областта на правоприлагането в рамките на Европейския съюз.

Настоящият доклад показва, че ясното разпределяне на отговорности между заинтересованите страни, взаимното сътрудничество и доверие водят до ефективното ежедневно прилагане на принципите за защита на данните без накърняване на правата и свободите на лицата.

Резюме на доклада

В първата глава – Исторически преглед – се прави кратко представяне на дейностите, извършвани от ОНО през цялото десетилетие 1998–2008 г., като се припомня неговата история, опит и постижения и се отделя специално внимание на бъдещите трудности.

Във втората глава – Надзорна дейност – се представят резултатите от дейността на ОНО, който играе ролята на независим орган, осъществяващ надзор върху обработката на лични данни от Европол и защитник на правата на лицата, за които се отнасят данните. Развитията и постиженията, които Европол използва за консултиране, ще бъдат отразени в тази глава чрез представяне на становища по определени въпроси, свързани със защитата на данни. Ще бъде отделено необходимото внимание на въпроси, свързани с управлението.

Ролята и решенията на Комитета по жалбите са представени в Глава трета, в която е направено резюме на взетите решения и са отразени проучването и анализа, провеждани от Комисията, както и сложността на проблемите.

В Глава четвърта е отделено внимание на самооценката, както и на краткосрочните и дългосрочните цели на Общия надзорен орган.

I.2 Поглед към миналите дейности на Общия надзорен орган

„Ние ставаме мъдри не като си спомняме за миналото, а като поемаме отговорност за бъдещето.“

Джордж Бърнард Шоу

Все пак е мъдро да се обръщаме към миналото, преди да се заемем с изпълнението на бъдещи дейности, особено когато миналото е белязано от опита, необходим за справяне с трудностите на бъдещето.

Опитът на ОНО в правоприлагането и защитата на данни понастоящем е ясно представен и е позволил на този орган да стане надежден защитник на правата на заинтересованите лица и конструктивен партньор на Европол. Това беше постигнато чрез предлагането на съдействие и консултации относно начина на проверяване дали всички предложени промени са довели до практически постижения, както и по отношение на правата на заинтересованите лица.

Създаването на ОНО на Европол естествено е свързано със създаването на Европол. Създаването на Европол беше договорено в Договора от Маастрихт за Европейския съюз на 7 февруари 1992 г. Конвенцията за Европол беше ратифицирана от всички държави-членки и влезе в сила на 1 октомври 1998 г. След въвеждането на редица законови актове, свързани с Конвенцията, Европол започна да функционира по същество на 1 юли 1999 г. Съгласно Конвенцията за Европол, Европол е служба за подпомагане на правоприлагащите агенции в държавите-членки на ЕС. Европол събира и анализира лична информация за лица, получена от полицейските органи във всички държави-членки, която касае престъпления, попадащи в обхвата на компетентност на Европол. Първото и учредително заседание на ОНО на Европол беше проведено в Хага на 9 октомври 1998 г. Тази дата бележи началото на дейността на Общия надзорен орган, поел отговорностите, възложени по силата на Конвенцията за Европол.

Първоначално ОНО е разполагал със секретариат, в чийто състав е бил включен персонал от Главния секретариат на Съвета на Европейския съюз. Но вследствие от инициативата за създаване на независим секретариат и след приемането на Решение на Съвета от 17 октомври 2000 г. на 1 септември 2001 г. беше създаден постоянен и независим секретариат.

От момента на създаването му през 1998 г. на ОНО е поверена задачата за осъществяване на надзор върху дейностите на Европол при обработването на лични данни. Неговите задачи са дори по-важни от гледна точка на видовете информация, които Европол обработва, и възможните отрицателни последици за заинтересованите лица, ако тази информация се обработва без наличието на подходящи и строги предпазни мерки.

В своята дейност ОНО вече разполага с насоки – плана за защита на данните, заложен в Конвенцията за Европол. Конвенцията за Европол въвежда цялостен режим за защита на данните, задължаващ държавите-членки да гарантират стандарт за защита на данните, който съответства най-малко на стандарта, произтичащ от прилагането на принципите на Конвенцията на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г., и при това, те следва да вземат предвид Препоръка № R (87) 15 на Комитета на министрите на Съвета на Европа от 17 септември 1987 г. относно използването на лични данни в полицейския сектор. По този начин самата Конвенция предвижда определени права и предпазни мерки по отношение на лицата във връзка с обработката на техните лични данни и задачата е да се гарантира, че договорените права и предпазни мерки се прилагат правилно на практика.

От самото начало ОНО е трябвало да разработи методи за работа, които биха му дали възможност да функционира като самостоятелен надзорен орган. Един от тези методи за работа, който позволи на членовете на ОНО да натрупат опит и знания, беше създаването на работни групи с делегирани задачи, свързани с работата в определени области по конкретни проекти. Работните групи бяха създадени, за да оценяват заповедите за отваряне на работни досиета за целите на анализа (AWF); да се занимават с въпроси, касаещи отношенията с трети държави или органи; да

разглеждат въпроси, свързани с информационни технологии; и да подпомагат и правят прозрачна дейността на ОНО чрез умело управление на връзките с обществеността. Дейността, извършвана от тези групи, даде възможност не само за подготвяне на заседанията на ОНО, но също така инвестира в натрупването на опит и знания в областта на полицейското сътрудничество и дейността на Европол.

В качеството си на общ надзорен орган, отговорен за наблюдение на дейностите по обработка на данните, извършвани от Европол, ОНО винаги е функционирал като независим надзорен орган. Независимостта му е най-важното условие, за да се гарантира правилната защита на правата и свободите на лицата. Тази независимост не трябва да бъде възприемана като привилегия, а по-скоро като задължение и отговорност. Член 24, параграф 1 от Конвенцията за Европол постановява, че ОНО изпълнява своите задачи в условия на пълна независимост и предвижда гаранции за институционална и организационна независимост, както следва:

- Състав на не повече от двама членове или представители на всеки от националните надзорни органи, за които се гарантира, че са независими.
- Изискването за необходимите способности на членовете.
- Назначаване за срок от пет години от всяка държава-членка.
- Забраната за получаване на каквито и да било указания от който и да било друг орган.
- Достъп до всички документи и досиета на хартиен носител, както и достъп до данните, съхранявани в Европол.
- Свободен достъп по всяко време до всички помещения на Европол.
- Задължение за изпълнение на решенията на Комитета по жалбите.
- Отделни процедурни правила и бюджет.

ОНО е използвал всяка възможност, за да докаже своята независимост чрез изграждане на силна идентичност като безпристрастен надзорен орган, който в същото време поддържа своите качества на сътруднически и квалифициран партньор. Справедливо е да се отбележи, че през това десетилетие политическата ситуация е поставила предизвикателства пред дейността на ОНО. Но пълната независимост и цялостното поемане на отговорности, произтичащи от Конвенцията за Европол, позволиха на ОНО, дори в условията на политически натиск, да разрешава

самостоятелно трудности и проблеми, докато тълкува Конвенцията или отговаря на нуждите на Европол.

Друга важна характерна черта, която си заслужава да бъде спомената, е ролята на координатор на съвместните надзорни дейности. Вероятно ОНО е първият общ надзорен орган, започнал да насърчава практическия подход към съвместната надзорна дейност на ниво ЕС, както и на национално ниво. На 29 юни 2000 г. ОНО основа проверяваща група, отговорна за провеждането на проверки на сигурността и работните досиета за целите на анализа в Европол. Във връзка с проверката, планирана за ноември 2000 г. и във връзка с бъдещите проверки, Европол и ОНО приеха протокол за специални спогодби с Европол във връзка с посещенията и проверките. Създаден беше план за периодични одити и проверки на място. Проверките на Европол обогатиха ОНО с необходимия опит и знания за дейностите и оперативните нужди на Европол от практическа гледна точка. Консултативната роля без практически опит и разбиране на спорните въпроси не подпомага в голяма степен, нито самия надзорен орган, нито тези, които са предмет на надзорна дейност. Проверките допринесоха също за засилване на ангажимента на Европол да изпълни изискванията за защита на данните и да приложи тези изисквания в ежедневната дейност на Европол. Сериозното отношение на Европол и обемът работа, посветена на изпълнението на препоръките на ОНО, представляват съществено доказателство за изключителното значение на тази дейност. Десетгодишният опит в извършването на проверки и съвместното следене за изпълнението на препоръките подпомогна ОНО да се превърне в надежден и компетентен надзорен орган.

Тъй като Конвенцията за Европол предостави на лицата правото на достъп до информация, която Европол притежава за тях, както и правото да изискват проверката, коригирането или заличаването на тази информация, на ОНО беше поверено правомощието да преглежда решенията на Европол, докато спазва правата на лицата. В случай че лицето не е удовлетворено от отговора на Европол на неговото искане, то може да подаде жалба до Комитета по жалбите на ОНО, на която по силата на Конвенцията е делегирано правомощието да разглежда жалбите на лицата. Комитетът по жалбите функционира като квазисъдебен орган, чиито решения

са окончателни и не могат да бъдат оспорвани и за заинтересованите лица това е много важно средство за защита. През това десетилетие са получени и разгледани седем жалби.

Друга важна задача на ОНО е делегирана по силата на член 24, параграф 4 от Конвенцията за Европол. Лицата имат правото да поискат от Общия надзорен орган да гарантира, че начинът на събиране, съхраняване, обработване и използване на личните им данни от Европол е законосъобразен и точен. Ролята на посредник дава право на ОНО да оказва съдействие на лицата в техните отношения с Европол. През десетилетието броят на тези искания се е увеличил. Това е показател, че все по-широк кръг от обществеността се осведомява за правата, предвидени в Конвенцията за Европол, и поверява защитата и надзорната дейност върху своите права на ОНО.

*„Знанието няма никаква стойност, докато не бъде приложено на практика.“
(Антон Чехов)*

Вероятно най-ценната характеристика на надзорния орган е способността му да дава квалифицирани съвети по практически въпроси и да предоставя необходимите насоки, гарантиращи правилното прилагане на законовите разпоредби и по-доброто

им спазване. Поглеждайки назад към развитието и резултатите на практика, е справедливо да се отбележи, че ОНО се е справил с тази задача.

Един аспект от консултантската роля на ОНО е изразяването на становища относно заповедите за отваряне на работни досиета за целите на анализа. Заповедите за отваряне посочват естеството на един от видовете досиета с данни, които се обработват от Европол: досиетата за целите на анализа (член 10 от Конвенцията за Европол). Съгласно член 12, параграф 2 от Конвенцията за Европол ОНО следва незабавно да бъде уведомен от Директора на Европол за заповедта за отваряне на досието и да получи досието. ОНО може да отправи до Управителния съвет всички коментари, които счете за необходими. ОНО е създал политика на издаване на становище за всяка заповед за отваряне, получена от него. Тук следва да бъде споменато, че за заповедите за отваряне Европол използва образец на заповед за отваряне, одобрен след консултация с ОНО. Използването на този образец дава ясна обща представа за целта и данните, които ще бъдат обработвани. ОНО е предоставил на Европол много коментари, които са били взети под внимание при създаването на нови досиета или при промяната на обичайния подход към тези досиета. ОНО е оказвал също съдействие и е консултирал Европол при създаването на ново понятие за работните досиета за целите на анализа чрез формулиране на специфични условия за спазване на приложимите законови правила от новите работни досиета за целите на анализа. Предоставяйки консултации относно заповедта за отваряне, ОНО е проверил дали заявената цел на досието е в областта, в която Европол е компетентен, както и дали обработените данни са необходими за постигане на целта на досието и дали попадат в обхвата на член 6 от Акта на Съвета относно правилата за анализ.

При извършването на мониторинг и надзорна дейност върху работата на Европол ОНО не се ограничава до тежестта на отговорностите на Европол. Този орган винаги е подчертавал значимостта на разпределената обща отговорност между Европол и държавите-членки, заложената в Конвенцията за Европол като основно изискване и гаранция за съблюдаване на Конвенцията при обработване на личните данни на лицата и за постигане на общи цели.

Съгласно член 2, параграф 1 от Конвенцията за Европол задачата на Европол е да подобри, чрез посочените в Конвенцията мерки, ефективността и сътрудничеството на компетентните органи в държавите-членки за предотвратяване и борба с тежките престъпления от международен характер, когато са налице фактически признаци или основателни причини да се счита, че е замесена структура за организирана престъпност и две или повече държави-членки са засегнати по такъв начин, че да се налага общ подход на държавите-членки поради мащаба, значимостта и последствията на съответните престъпления. За ефективна борба с международната организирана престъпност Европол си сътрудничи с редица трети страни и организации. Според Европол *„основна характерна черта на всички нови организирани престъпни групи е, че те действат все повече в международен мащаб“*.¹ ОНО играе важна роля в тази област като дава своите съвети в процеса на договаряне на споразумения с трети държави и органи. С Общия надзорен орган се провеждат консултации на различни етапи от развитието на сътрудничество с трети страни съгласно член 18 от Конвенцията за Европол; Акта на Съвета от 3 ноември 1998 г. относно получаването от Европол на информация от трети страни; Акта на Съвета от 12 март 1999 г. относно предаването на лични данни от Европол към трети държави и трети органи; и Решението на Съвета на Европейския съюз от 27 март 2000 г., постановяващо условията, при които директора на Европол да започне да преговаря с редица трети държави и трети органи. Заслужава си един от тези процеси по преговаряне да бъде споменат в настоящия доклад, тъй като той подчертава силната ангажираност на ОНО към неговите задачи и отговорности като независим надзорен орган. След събитията от 11 септември 2001 г. възникна голяма необходимост от изграждане на сътрудничество между Европол и Съединените американски щати. От ОНО беше поискано да даде становище във връзка с процедурата по упълномощаване за започване на преговори със Съединените американски щати. ОНО докладва на Управителния съвет, че поради липсата на доклад от Европол органът не е в състояние да изрази становище относно нивото на защита на данни в САЩ. Освен това органът заяви, че единствено подписването на официално споразумение със Съединените американски щати предлага правната

---

¹ http://www.europol.europa.eu/publications/Serious_Crime_Overviews/overview_SC1.pdf.

основа, необходима за сътрудничество между Европол и Съединените щати. ОНО изрично отбелязва, че законът за защита на данните и административната практика в Съединените американски щати се различават в голяма степен от правната рамка на Европол. В допълнение ОНО настоя да получава изчерпателна информация и да бъде включен в процеса за решаване на проблемите, свързани със защита на данни по време на преговорите.

ОНО не се ограничава единствено до изпълнението на надзорни и консултантски дейности, а разшири обхвата на извършваните от него дейности със следното:

- Проучвания, свързани по-специално с разработването на въпросници за правото на достъп, насочени най-вече към правните разпоредби в държавите-членки, касаещи правото на достъп до полицейски досиета.
- Подпомагане на новите държави-членки чрез предоставяне на възможността те да се запознаят с методите на работа на ОНО.
- Участие в семинари за обмен на опит с новите държави-членки.
- Повишаване на осведомеността чрез издаване на брошура за правата на хората съгласно Конвенцията за Европол.
- Конференцията през 2006 г.
- Разработване и поддържане на официална интернет страница на ОНО, насърчаваща прозрачността на неговото функциониране и процеса на вземане на решения; и създаване и поддържане на лична интернет страница за прозрачна работа с неговите членове.

От 2003 г. ОНО на Европол (заедно с други съвместни надзорни органи като ОНО на Шенген, ОНО на Митническите служби) е акредитиран член на Международната конференция на комисарите по защита на личните данни, както и на Пролетната конференция на европейските органи по защита на данните. И двете конференции осигуряват отличен форум за обмен на мнения, опит, идеи и схващания относно настоящите и бъдещи предизвикателства за ефективна надзорна дейност във връзка със защитата на данни.

Не на последно място, ОНО участва активно, заедно с други съвместни надзорни органи и национални органи по защита на данните, в консултации относно условията, които следва да бъдат изпълнявани, за да се гарантира защитата на правата и свободите на лицата при обработката и обmena на лични данни между правоприлагащите органи, придържащи се към новите тенденции, отразени в новите инициативи на Европейския съюз – засилване на оперативната съвместимост на европейските бази данни.

I.3 Нови тенденции в областта на правоприлагането и защитата на данни в рамките на ЕС

„Вероятността да се провалим в борбата не трябва да ни възпира от подкрепяне на каузата, която считаме за справедлива.“

Ейбрахам Линкълн

През 2004 г. в Хагската програма беше посочено, че *„Европейският съвет е убеден, че укрепването на свободата, сигурността и правосъдието изисква новаторски подход към трансграничния обмен на информация, свързана с правоприлагането. Самият факт, че информацията преминава през границите, вече не трябва да бъде от практическо значение.“* По тази причина бяха предвидени ключови мерки, целящи предоставянето на полицейската информация на всички правоприлагащи органи в държавите-членки на ЕС, както и подобряване използването на услугите на Европол. В контекста на борбата с тероризма и подобряването на вътрешната сигурност Европейският съюз предприе няколко инициативи за подобряване ефективността на правоприлагането в Европейския съюз, използвайки понятието наличност като водещ принцип за обмена на информация, свързана с правоприлагането, в рамките на сътрудничество по третия стълб. В няколко случая и в контекста на борбата с тероризма и подобряването на вътрешната сигурност Европейският съвет и Съветът на Европейския съюз призоваха Комисията да представи предложения за подобрена ефективност, засилена оперативна съвместимост и съгласуваност между европейските бази данни². В този контекст оперативна съвместимост означаваше не само общото използване на широкомащабни ИТ системи, но също така възможности за достъп или обмен на данни, или дори сливане на бази данни.

Общият надзорен орган, заедно с другите съвместни надзорни органи и националните органи по защита на данните по време на Пролетната конференция на европейските органи по защита на данните през 2006 г. подчертаха, че *„В този контекст <...> обменът на лична информация между правоприлагащите органи е*

---

² <http://eur-lex.europa.eu>.

допустим само въз основа на нормите за защита на данните, които осигуряват висок и хармонизиран стандарт за защита на данните във всички държави участнички³. На конференцията беше изразено единодушното всеобщо мнение, че няма друга алтернатива за създаване на висок и хармонизиран стандарт за защита на данните в третия стълб на ЕС. Това е логическа последица от Хагската програма, съгласно която гарантирането на свобода, сигурност и правосъдие са неделими елементи от общата задача на ЕС. Европейските органи по защита на данните призоваха правителствата на държавите-членки на ЕС „да зачитат и засилват гражданските свободи на гражданите, които живеят тук при разширяване на възможностите за информационен обмен между агенциите по сигурността в държавите-членки“⁴.

Друга важна стъпка в опитите за адекватно придържане към новите инициативи беше предприета по време на конференцията на европейските органи по защита на данните, проведена в Ларнака (Кипър) на 10 и 11 май 2007 г. На работната група по полиция и правосъдие беше възложено от конференцията да извършва мониторинг на разработките в областта на правоприлагането и да посреща нарастващите предизвикателства за защитата на лицата по отношение на обработването на техните лични данни. Излишно е да се споменава, че ОНО е акредитиран член на тази конференция и работна група и активно участва в дейността на тази група.

В горепосоченото съобщение на Комисията „*принципът на наличност на информацията*“ е описан като принцип, съгласно който органите, отговорни за вътрешната сигурност в една държава-членка или длъжностните лица в Европол, нуждаещи се от информация за изпълнение на своите задължения, следва да я получат от друга държава-членка, ако тя е налична там⁵. През 2007 г. европейските органи по защита на данните подчертаха необходимостта от „*създаване на цялостна рамка за оценка на аспектите на защита на данните, свързани с използването на това понятие*. При създаването на такава рамка ще бъде предоставено

---

³ Декларация от Будапеща, 24–25 април 2006 г.

⁴ Декларация от Будапеща, 24–25 април 2006 г.

⁵ <http://eur-lex.europa.eu>.

ръководство за оценка на всяко предложение, което използва наличието на лични данни като шанс за подобряване ефективността на правоприлагането. По такъв начин тази рамка може да допринесе за балансирана оценка на взаимовръзката между обществената сигурност и основното право на защита на личните данни, залегнало в Хартата на основните права на Европейския съюз“⁶. Подчертавайки необходимостта от създаването на такава рамка, европейските органи по защита на данните са разработили няколко условия и насоки за оценка на използването на понятието наличност, както и контролен списък. Този списък може да бъде използван за оценяване на всяко предложение, предвиждащо използването на принципа на наличност на лични данни като начин за подобряване на правоприлагането. Европейските органи по защита на данните подтикнаха Комисията, Съвета и Европейския парламент да използват контролния списък, едновременно с прилагането на принципа на наличност, при оценката, разработването и приемането на всяко ново предложение, касаещо използването на лични данни.

Няколко правни инструмента бяха предложени или са били одобрени с цел улесняване на информационния обмен между правоприлагащите органи. Дискусиите относно предложеното рамково решение на Съвета за защитата на лични данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, бяха свързани с Хагската програма и прилагането на принципа на „наличност на информацията“ с цел създаване на подходяща правна рамка за защита на данните в областта на сътрудничеството между правоприлагащите органи. ОНО, заедно с европейските органи по защита на данните, издаде декларация във връзка с предложението за рамково решение на Съвета за защитата на лични данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси на 11 май 2007 г. на Европейската конференция в Ларнака (Кипър), в която се подчертава, че „*създаването на хармонизирано и високо ниво на защита на данните в полицейските и съдебни дейности в Съюза действително е ключов елемент за зачитане и гарантиране на*

---

⁶ Обща позиция на европейските органи по защита на данните относно използването на понятието наличност в правоприлагането, Ларнака, 11 май 2007 г.

*основните права като правото на защита на личните данни при създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие“.*⁷

Основен мотив за проактивните дейности, предприети от ОНО, съвместно с органите, с които той е организационно свързан и националните партньори, беше необходимостта от създаване на *хармонизирано и високо ниво на защита на данните в полицейските и съдебни дейности в Съюза*. В същото време беше ясно, че е налице необходимост от взаимно доверие между правоприлагащите органи, сътрудничаещи си по наказателноправни въпроси, както и от пълно и съзнателно поемане на отговорност от страна на всички заинтересовани страни за изпълнение на възложените им задължения, свързани с подобряване на съществуващото сътрудничество в областта на правоприлагането.

---

⁷ Декларация, приета от европейските органи по защита на данните в Кипър на 11 май 2007 г.

I.4 Бъдещето на Европол

Хагската програма постановява, че „Съветът следва да приеме европейски закон за Европол, предвиден в член III-276 от Договора за създаване на Конституция веднага след влизането в сила на Договора за създаване на Конституция и не по-късно от 1 януари 2008 г., като се взимат предвид всички задачи, възложени на Европол“⁸. По време на австрийското председателство на ЕС започнаха дискусии относно бъдещето на Европол. Целта на дискусиите беше да се засили дори в по-голяма степен ролята на Европол в борбата срещу тежките престъпления, както и приноса на Европол към политиката за сигурност на Европейския съюз. В допълнение беше предложено да се промени текущата правна основа на Европол – чрез замяна на Конвенцията за Европол с Решение на Съвета, като по този начин се създаде по-гъвкава правна основа. Причина за това беше процесът на ратифициране на три протокола за изменение на Конвенцията за Европол, чието завършване отне почти седем години. На 20 декември 2006 г. Комисията представи своето предложение за Решение на Съвета относно създаване на Европол⁹, по което Общият надзорен орган изрази становище.

Основните цели на Европол, определени в Годишната работна програма за 2009 г., са: информационен обмен, оперативен и стратегически анализ и подпомагане на операциите на държавите-членки¹⁰. Тези принципи ще бъдат повлияни от следните фактори:

- (възможно) влизане в сила на Договора от Лисабон през 2009 г.;
- специфични заключения на Съвета, рамкови решения на Съвета, решения на Съвета и предложения на Комисията по специфични политически въпроси и криминални случаи (през януари 2010 г. се предвижда влизане в сила на Решение на Съвета, заменящо Конвенцията за Европол); и
- цялостно развитие в областта на информационния обмен със специално внимание върху „принципа на наличност на информацията“, прилагане на

---

⁸ http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/doc/hague_programme_en.pdf.

⁹ COM (2006)817.

¹⁰ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st07/st07801.en08.pdf>.

Договора от Прюм на ниво ЕС и на („шведското“) рамково решение относно информационния обмен.

След като Хагската програма посочи приоритетите за Европейския съюз с оглед укрепване на пространството на свобода, сигурност и правосъдие в периода от 2005 до 2010 г., вече са започнали подготвителни дейности за новия петгодишен план за действие във връзка с пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Създадена беше т.нар. Група за бъдещи дейности (неформална група на министерско равнище), чиято цел е да обмисли бъдещето на европейското пространство на правосъдие, свобода и сигурност. Групата за бъдещи дейности издаде доклад за бъдещето на европейската вътрешна политика „Свобода, сигурност, неприкосновеност – европейски вътрешни работи в един отворен свят“, който осигури бъдещи политически насоки за ролята на Европол. Съгласно доклада Европол следва да бъде използван все повече съобразно неговата правна рамка и да прерасне в експертно-консултативен център за техническа помощ; той следва да развие своя капацитет в по-голяма степен, за да разпространява сведения до полицейските сили в държавите-членки; използването на базите данни на Европол, а именно информационната система на Европол, следва да бъде засилено; и да бъдат подобрени практическото сътрудничество и информационния обмен между Европол и Евроюст, както и сътрудничеството с Frontex (Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз).

Глава II

II.1 Надзорна дейност

„Подобряването на разбирателството има за цел две неща: първо, да обогати нашите собствени знания; второ, да ни даде възможност да предадем тези знания на други хора.“

Джон Лок

От началото на своята дейност Общият надзорен орган се ангажира да изпълнява задачите си като проверява редовно Европол и се стреми да поддържа диалог с Европол и други институции с цел утвърждаване на подходящ стандарт за защита на данните. Чрез този ангажимент ОНО доби представа и опит за оперативните дейности и нужди на Европол, както и за ежедневната работа на организацията, предмет на надзорна дейност. Тези знания позволиха на ОНО да стане надежден и конструктивен партньор на Европол и форум за националните органи по защита на данните. В тази връзка е необходимо да бъде споменато успешното сътрудничество между ОНО и националните надзорни органи. Участието на националните органи по защита на данните беше от решаващо значение и се оказа плодотворно. ОНО следва да засили в допълнителна степен това сътрудничество.

II.1.1 Проверки на Европол

ОНО планира да извършва поне една проверка всяка година. Европол е организация, в която сътрудничеството между държавите-членки и Европол е ключовият фактор за успех. Проверките, извършени през последните две години, и обратната информация в докладите за проверка ясно показват нарастващо внимание и ангажираност за спазване на правилата за защита на данните от страна на Европол, Управителния съвет и ръководителите на националните звена.

Проверка – март 2007 г.

ОНО възприе политика за проверяване на Европол веднъж в годината. Обхватът на всяка една от проверките беше различен и беше внимателно определен съобразно

Конвенцията за Европол, настоящите развития в Европол и предизвикателствата в европейската област на правоприлагане.

През декември 2006 г. ОНО възложи на своя проверяващ екип:

- а) да извърши проверка на дейностите на отдел „Тежки престъпления“;
- б) да провери съдържанието на информационната система;
- в) да провери две предварително избрани работни досиета за целите на анализа; и
- г) да провери последващите действия след даването на препоръки при последната проверка през 2006 г.

През март 2007 г. проверяващият екип извърши проверка на Европол в рамките на четири дни. Това беше осмото посещение с цел проверка на ОНО. Предвид различните отговорности за съдържанието на информационната система на Европол (ИС), представляваща един от обектите на проверката, ОНО си сътрудничеса тясно с националните органи по защита на данните. ОНО заключи, че тъй като обработката на лични данни в европейската полицейска система като ИС без съмнение ще увеличи възможността за нарушаване на неприкосновеността на участващите лица, наличността на тези данни на европейско ниво, и дори възможността за предаване на тези данни на трети държави и организации, налага инвестиране в задоволителни предпазни мерки, които да гарантират, че единствените обработвани данни са тези, които ще допринесат за постигането на целта на Европол. От неговата оценка на съдържанието на тази система стана ясно, че съществува очевидна и неотложна необходимост от допълнителна хармонизация на използването на системата. Що се отнася до някои специфични въпроси като обработката на данни за непълнолетни лица, положението на лицата, които могат да бъдат считани за жертви на трафик на хора и членовете на определени мотоциклетни банди, се наложи формулирането на насоки за обработката на лични данни. В допълнение ОНО формулира конкретни препоръки към отдел „Тежки престъпления“ за подобряване и хармонизиране обработката на данни. Както и в предходни проверки, ОНО още веднъж изтъкна отговорността на държавите-членки (и техните национални звена на Европол), която е изрично възложена на държавите-членки по силата на член 15 от Конвенцията за Европол и представлява най-важното условие за успешната работа на Европол.

Проверка – март 2008 г.

Подготовката за нова проверка с предстоящо провеждане през март 2008 г. беше започната през декември 2007 г. За тази цел на своето заседание на 17 декември 2007 г. ОНО създаде инспекционна група, отговорна за провеждането на проверките. Обхватът на посещението беше:

- а) проверка на съдържанието и качеството на личните данни, обработвани от Европол в работните досиета за целите на анализа (пет предварително подбрани работни досиета за целите на анализа) и в информационната система на Европол;
- б) проверка на функционирането на информационната система на Европол;
- в) проверка на техническата инфраструктура и последващите действия след даването на препоръки по време на предходните проверки.

Проверката също така включваше проверка на процедурите, прилагани към исканията по член 19 от Конвенцията за Европол, както и на съдържанието и функционирането на проектите „Check the Web“ и OASIS.

Деветата проверка беше проведена в периода 11 – 14 март 2008 г.

II.1.2 Становища на Общия надзорен орган¹¹

„Критиката може да не е приятна, но е необходима. Тя изпълнява същата функция като болката в човешкото тяло. Насочва вниманието към нездравото състояние на нещата.“

Уинстън Чърчил

Един от елементите от ролята на ОНО като консултант и надежден партньор е ефективният и конструктивен принос към новите инициативи във връзка с информацията, обработвана от Европол, или към исканията от страна на Европол във връзка с неговите оперативни дейности. Поддържайки своята роля на надзорен орган, ОНО се среща редовно с длъжностни лица от Европол с цел обсъждане на различни въпроси относно защитата на данни.

На 20 декември 2006 г. Комисията представи своето предложение за Решение на Съвета относно създаване на Европол¹². Тъй като в това предложение се съдържат важни условия за обработката на лични данни от Европол, ОНО счете, че във тази връзка той има задачата да представи свое становище. Предложението за Решение на Съвета не беше просто копие на Конвенцията за Европол, включващо трите протокола за изменение на Конвенцията; то съдържаше също някои нови елементи, свързани със задачите на Европол и с обработката на информация от него. ОНО оцени въздействието на предложението върху дейността на Европол и общите отговорности на държавите-членки и Европол във връзка с различните аспекти на обработка на лични данни. Позицията на Европол по отношение на информацията, нейните нови задачи и засилването на нейната оперативна роля, следва да бъдат придружени от подходящи гаранции за защита на данните. ОНО проучи всички нови развития, свързани с бъдещето на Европол.

В становището на ОНО се подчертава, че предложението следва да включва цялостен режим за защита на данните, и се настоява за изясняване на разликата между целите

---

¹¹ Всички становища на ОНО могат да бъдат намерени на интернет страницата: <http://europoljsb.consilium.europa.eu/>.

¹² COM (2006)817.

и компетенциите на Европол и възможните последици от това за информационните структури в рамките на Европол, за държавите-членки и за трети страни. В него също така се изтъква още веднъж колко важно е в правните инструменти да бъдат изрично посочени различните отговорности за защита на данните; целта на системата и структурата на информацията, обработвана в информационните системи на Европол; задължението за консултиране с ОНО по въпроси, свързани със защитата на данните; ограничението на достъпа до информационната система; необходимостта от годишен преглед на данните в работните досиета за целите на анализа; специфичните правила относно коригирането и съхранението на данни в досиета на хартиен носител; специфичното регулиране на достъпа на Европол до международни и национални информационни системи; и необходимостта от изчерпателна хармонизирана разпоредба, гарантираща на лицата, за които се отнасят данните високо ниво на правата на достъп, както и проверка на техните данни без прилагане на националните закони. ОНО подчерта най-вече колко важно е назначаването на длъжностно лице по защита на данните в Европол.

Един от важните въпроси, обсъждани и разработвани в условията на тясно сътрудничество между ОНО и Европол, беше новата система за правото на достъп. Понастоящем член 19, параграф 3 от Конвенцията за Европол предвижда, че правото на достъп на всяко лице до данните, отнасящи се до него, или на проверка на тези данни следва да бъде упражнявано в съответствие с законодателството на държавата-членка, в която е предявен иск за правото. Резултатът от сътрудничеството между ОНО и Европол по време на процеса на изготвяне на Решението на Съвета относно създаването на Европол е новата система за правото на достъп. Член 30, параграф 1 от Решението на Съвета унифицира упражняването на правото на достъп, като предвижда, че то следва да бъде упражнявано във всички случаи съгласно условията на този член и вече не се позовава на законодателството на държавите-членки. ОНО участваше активно в дискусиите и подготвителните дейности по съставяне на необходимите правни инструменти, които следва да бъдат изготвени във връзка с влизането в сила на Решението на Съвета относно Европол.

През този период ОНО също така допринесе като консултант на Европол във връзка с новите проекти, воден от дълбокото убеждение, че проактивната роля, изпълнявана по отношение на въпросите и проблемите, свързани със защитата на данните, в самото начало на новите развия в Европол, ще допринесе за ефикасността на работата на Европол, както и за съблюдаването на правилата за защита на данните.

ОНО участваше в работата, свързана с новия проект за анализ (OASIS), както и в дейности по разработване на новия проект „Check the Web“.

OASIS (Проект „Обща система за анализ за разузнаване и подкрепа“). ОНО консултира многократно Европол във връзка с проекта от 2005 г. насам. ОНО издаде редица становища относно този проект, в които винаги се е подчертавало, че съобразно правната рамка, залегнала в Конвенцията за Европол, този конкретен проект следва ясно да посочва и възлага обща отговорност за защита на данните, разпределена между Европол и държавите-членки. ОНО също така потвърди, че признава потенциалните икономически ползи от OASIS чрез приноса, който проектът може да има за по-ефективното използване на аналитичните ресурси на Европол. Той отбелязва също потенциалните ползи от OASIS за защитата на данните, като изтъкна, че използването на нови технологии може да осигури, както по-ефективно анализиране на престъпленията, така и подобрена защита на данните.

„Check the Web“ („Провери мрежата“). Този проект беше стартиран от германското председателство на Съвета с цел създаването на информационен портал в Европол като основен инструмент, който се предвижда да започне да функционира в началото на май 2007 г. Тази инициатива има за цел да засили сътрудничеството и общата работа по задачата за извършване на мониторинг и оценка на отворените интернет източници на доброволни начала. Основната цел на портала беше представянето на информация от интернет страници, която може да е свързана с терористични атаки и да подпомогне анализаторските дейности и разследванията на Европол и държавите-членки.

Европол поиска от ОНО да прегледа изискванията за защита на данните, въведени във връзка с този проект и предложи възможността за проверка на портала. Предмет

на становището на ОНО бяха въпросите, свързани с компетенциите и целите на Европол, както и условията и изискванията за защита на данните, свързани по-специално със сигурността и възможността за контролиране на портала.

II.1.3 Отваряне на досиета за целите на анализа

Всеки път, когато Европол иска да отвори ново досие за анализ съгласно член 10 от Конвенцията за Европол, трябва да бъде изготвена заповед за отваряне на досието. В тази заповед за отваряне следва да бъдат посочени, наред с другите неща, целта на досието, участващите държави-членки и категориите на личните данни, които ще се съдържат там.

Работната група по заповеди за отваряне беше създадена, за да улесни работата на ОНО и да я направи по-ефикасна. В съответствие с мандата ОНО упълномощи работната група по заповеди за отваряне да изрази становище от името на ОНО в онези случаи, в които заповедта за отваряне касае конкретен предмет на анализиране, по който ОНО вече е имал възможност да изрази своето становище в предходен момент. Ако една от делегациите поиска обсъждане на пленарно заседание в срок от пет дни от разпространението на заповедта за отваряне, работната група по заповеди за отваряне ще изготви становище за пленарното заседание.

Заповедите за отваряне трябва да бъдат одобрени от Управителния съвет на Европол, който е задължен да изпрати заповедта за отваряне на ОНО за коментари. В тази насока ОНО винаги подчертава значимостта на общата разпределена отговорност между Европол и държавите-членки, произтичаща от Конвенцията за Европол като най-важният аспект за постигане на общите цели и за гарантиране на по-добро съблюдаване на Конвенцията за Европол.

През периода 2006–2008 г. ОНО издаде становища по две заповеди за отваряне. ОНО направи коментари относно категориите на данните, които могат да бъдат законно обработени и тяхното отношение към целта на работните досиета за целите на анализа, последиците от влизането в сила на Протокола за изменение на Конвенцията

за Европол на 18 април 2007 г. (ОВ.С.2, 6.1.2004 г.), свързан с условията и процедурата за съобщаване на личните данни, съхранявани в досието.

Към момента Европол обработва лични данни в 18 отделни работни досиета за целите на анализа.

II.1.4 Споразумения с трети държави/органи

Съгласно член 1, параграф 5 от Решение на Съвета за упълномощаване на директора на Европол да започне преговори по споразумения с трети държави и органи, необвързани с Европейския съюз, консултацията с ОНО е част от процедура, в която Управителният съвет трябва да изготви доклад за Съвета, чрез който да му предостави необходимата информация, въз основа на която той да реши дали съществуват пречки за започване на преговорите. Член 3, параграф 3 от правилата за предаване на лични данни на трети държави и трети органи и член 2, параграф 4 от правилата за приемане от Европол на данни от трети страни изрично признават, че ОНО трябва да изрази становище по време на процедурата, в която Съветът следва да реши дали да одобри което и да било споразумение, договорено между Европол и трети държави. Прието беше становище по отношение на проектоспоразумението, което предстои да бъде подписано между Европол и Австралия. ОНО направи редица коментари, в които специално подчерта необходимостта да се гарантира, че длъжностните лица на Австралия, намиращи се в сградата на Европол, не могат да имат пряк достъп до данните, съхранявани от Европол, или че по никакъв друг начин няма да представляват опасност за сигурността на данните съгласно разпоредбите на член 25 от Конвенцията за Европол. В общ план ОНО направи заключение, че от гледна точка на защитата на данни липсват пречки, които биха възпрепятствали Европол да финализира споразумението.

През октомври 2008 г. от ОНО бяха поискани две становища за това дали Европол може да започне преговори с Руската федерация и Израел, които биха могли да доведат до споразумения за предаване на лични данни от Европол на Руската федерация и Израел.

В становището на ОНО относно нивото на защита на данните в Израел беше направено заключение, че въз основа на естеството на разликите между нивото на

защита на данни в Израел и нивото, изисквано от Европол, от гледна точка на защитата на данните липсват пречки за започването на преговори между Европол и Израел с цел изготвяне на споразумение за предаване на лични данни от Европол на Израел. Заключението обаче беше направено условно, което означава, че определени въпроси следва да бъдат надлежно обсъдени по време на преговорите. ОНО обърна специално внимание на изпълнението на споразумението и пряката приложимост на правата на лицата, за които се отнасят данните; на независимата надзорна дейност с необходимите компетенции и правомощия за разследване на правоприлагащите агенции; на въпроси, свързани с качеството на данните; на ясните правила за предаването на чувствителни данни; на сроковете за съхраняване на данните; на отговорността и правните средства за защита на физическите лица при нарушения на споразумението, както и при неоторизирана или неправилна обработка на данни; и на въпроси, свързани със сигурността на данните.

По случая с Руската федерация ОНО поиска от Управителния съвет допълнителна информация, въз основа на която да оцени нивото на защита на данните в Руската федерация и да вземе окончателно решение.

Становищата по всички споразумения могат да бъдат намерени на интернет страницата <http://europoljsb.consilium.europa.eu/>

II.1.5 Права на лицата, за които се отнасят данните

Класическият елемент и едно от основните условия на всяка система за защита на данните е приложимото право на достъп на лицето, за което се отнасят данните, до данните, обработвани от администраторите на данни, както и правото на коригиране или заличаване на неверни или незаконно обработени лични данни. Тези права представляват предпазните мерки, които дават възможност на лицата, за които се отнасят данните да защитават своите права, както и да проверяват дали данните са верни и дали се обработват в съответствие с правилата за защита на данните. Субективното право на достъп до информация на лицето, за което се отнасят данните, действително е важен инструмент, даващ възможност на съответното лице

да участва в защитата на неговите данни. Това право е още по-важно в контекста на обработката на данни от правоприлагащите органи.

Член 19 от Конвенцията за Европол предвижда, че физическите лица, които желаят да упражнят своето право на достъп до данни, отнасящи се до тях и съхранявани в Европол, или пък желаят да проверят тези данни, могат безплатно да отправят искане до националния компетентен орган във всяка държава-членка, която те пожелаят, след което този орган представя искането на Европол и уведомява лицето, което е отправило искането, че Европол ще отговори директно на него. Европол трябва да обработи искането в срок от три месеца от неговото получаване.

Според статистиката, предоставена от Европол, в периода 2003–2008 г. е получен следният брой искания по член 19.

Година	Брой на исканията по член 19
2003	5
2004	9
2005	6
2006	19
2007	122
2008	135

През 2007 г. броят на заявленията от физически лица за упражняване на тяхното право на достъп по силата на член 19 се е увеличил с 84% в сравнение с 2006 г. Това ново развитие е разкрило нови причини за завършване на наличната процедура за обработка на тези искания от Европол. Действителния ръст в броя на исканията се дължи на интернет кампаниите за информиране на гражданите относно техните права във връзка с Европол и очевидно е оказало положително въздействие върху повишаването на осведомеността на физическите лица.

Друго важно право на лицата съгласно член 24, параграф 4 от Конвенцията за Европол е правото им да изискват от ОНО да гарантира, че начинът на събиране,

съхраняване, обработване и използване на техните лични данни от Европол е законосъобразен и точен. До този момент са получени шест искания и след направените проверки се установи, че Европол е действал в съответствие с Конвенцията за Европол във всеки от шестте случая.

II.2 Управление на Общия надзорен орган

В периода ноември 2006 – октомври 2008 г. бяха проведени девет заседания на ОНО. Съгласно член 24, параграф 1, ОНО се състои от не повече от двама члена или представители (когато това е приложимо, подпомагани от заместници) от всеки национален орган за надзор, за които се гарантира, че са независими, имат необходимите способности и са назначени за срок от пет години от всяка държава-членка. При изпълнението на своите задължения членовете на общия надзорен орган не получават указания от никакви други органи. Управлението на ОНО е обща задача на всички членове и на секретариата. Това невинаги е лесна задача, особено като се има предвид, че броят на членовете е нараснал до 27 души.

Управлението на дейността на ОНО може да бъде описано по следния начин.

- **Планиране** – на всеки две години се поставят стратегическите цели на ОНО, всички проверки на Европол се обсъждат и планират предварително.
- **Организиране** – обикновено изпълнението на целите е най-трудната задача, но въпреки това най-интересната и най-предизвикателната. Дейността на работните групи в тясно сътрудничество със секретариата се оказва ефикасна при изготвянето на документи за пленарните заседания. Документите се изпращат до членовете на ОНО съгласно процедурните правила две седмици преди заседанието. Това дава възможност на членовете да се подготвят за заседанията и да участват в значителна степен в дискусиите по време на заседанията.
- **Персонал** – отделя се голямо внимание на опита на членовете на ОНО. Най-добрият пример е непромененият състав на проверяващия екип, който през годините на проверка на Европол е добил представа за практическите и ежедневни оперативни дейности на Европол. Това е от полза за надзорната и консултантска дейност на ОНО.

- **Мотивиране** – най-голямата мотивация за всички членове на ОНО е основната задача – защитата на правата на физическите лица – както на национално, така и на международно ниво.
- **Мониторинг, самооценка** – на всеки две години ОНО извършва дейности по самооценка, за да оцени изпълнението на своите задачи и задължения.

Всяка от горепосочените дейности допринася за ефективното функциониране на ОНО като надзорен орган. Вътрешните взаимоотношения между членовете на ОНО, които създават атмосфера на сътрудничество, са толкова важни, колкото и външните връзки с Европол и другите институции/органи. Ключът за успеха на ОНО се крие в ангажираността, отговорността и активното участие на всички членове.

II.2.1 Работни групи

За да улесни проактивния подход към Европол, ОНО създаде различни работни групи, някои от които контактуват редовно с Европол. Едно от преимуществата на редовните контакти с Европол е, че ОНО получава представа за ежедневните работни практики на Европол. Работните групи добавят значителна стойност към дейността на ОНО, тъй като квалифицираните членове извършват задълбочен анализ на обсъжданите въпроси и допринасят за постигането на конструктивни резултати.

Работните групи, съществуващи към настоящия момент, са:

- i) Група за проверки: с мандат за планиране и извършване на проверки в рамките на Европол
- ii) Група за нови проекти: с мандат за изследване на технически въпроси.
- iii) Връзки с трети държави: с мандат за изучаване на правните аспекти относно споразуменията за сътрудничество на Европол с трети държави.
- iv) Група за заповеди за отваряне: с мандат за проучване на въпросите по защита на данните относно заповедите за отваряне на досиета за целите на анализа на Европол.
- v) Група за връзки с обществеността: с мандат за съставяне на предложения за публично огласяване на дейността на Общия надзорен орган.

vi) Група по програмата за нови държави-членки: с мандат за разработване на информационен лист за Европол, заедно с практическа информация за функционирането на ОНО и на Комитета по жалбите за новите държави-членки.

II.2.2 Прозрачност

„Общественото мнение е всичко. Когато има обществено мнение, нищо не може да се провали. Без него – нищо не може да пожъне успехи.“

Ейбрахам Линкълн

Прозрачността не е празно понятие. Повишаването на нивото на прозрачност на дейностите служи за увеличаване на доверието. Прозрачността е необходима, за да бъде спечелено доверието на обществото. Лицата и обществените органи имат право да са осведомени за дейността на Общия надзорен орган и по тази причина трябва да имат достъп до информация как и защо се взимат решения. ОНО винаги се грижи за повишаване на прозрачността на своята работа.

Актът на Съвета от 27 ноември 2003 г. за изменение на Конвенцията за Европол измени член 24, параграф 6 от Конвенцията за Европол и по този начин направи ОНО по-отговорен, по-ангажиран и по-прозрачен за външния свят. Понастоящем докладите за дейността се препращат на Европейския парламент и на Съвета; Управителният съвет има възможност да изрази становище, което се прилага към докладите. Всички публични протоколи от пленарни заседания на ОНО се превеждат на всички официални езици на Европейския съюз и се публикуват на интернет страницата на ОНО <http://europoljsb.consilium.europa.eu/>.

II.2.3 Бюджет

ОНО има собствен бюджет, който е част от бюджета на Европол. Съгласно член 31, параграф 1 от процедурните правила на ОНО на Европол Секретариатът изготвя предложения за годишния бюджет на ОНО, които при одобрение се препращат на Управителния съвет преди консултацията, изисквана по силата на член 24, параграф 9 от Конвенцията за Европол. В член 24, параграф 9 от Конвенцията за Европол се предвижда провеждане на консултация с ОНО относно тази част от бюджета, която

касае органа. Неговото становище се прилага към въпросния проектобюджет. Съгласно член 35, параграф 5 от Конвенцията за Европол след получаване на становище от Управителния съвет Съветът приема бюджета за Европол. Член 31, параграф 2 от процедурните правила на ОНО предвижда, че ОНО взема решения за разходването на отпуснатия му бюджет, което се контролира от секретариата.

Действителният размер на отпуснатите суми за ОНО за периода 2006–2008 г. е следният:

Година	Сума (евро)
2006	1.135.00
2007	970.000
2008	600.000
2009	610.000

От отпуснатата сума 80% са предвидени за разходи за пленарни заседания (писмени преводи, устни преводи и разходи за пътуване).

II.2.4 Конференция 2008

На 9 октомври 2008 г. ОНО на Европол чества 10-ата годишнина от започването на своята дейност, като се организира конференция на тема: *„Какво ще донесе бъдещето? Справяне с трудната задача по поддържане на ефективна надзорна дейност по отношение защитата на данните, съхранявани в Европол“*.

Целта на конференцията беше не просто честване на постиженията на ОНО през първите 10 години от неговата дейност; по-важната дейност беше съсредоточаване на вниманието върху бъдещите предизвикателства и начина, по който ОНО трябва да откликне на тях.

Конференцията осигури отлична платформа за обмен на мнения, идеи и схващания относно бъдещите предизвикателства за ефективна защита на данните, съхранявани в Европол. Тя създаде изключителна възможност за проучване как защитата на данни

да бъде направена значима и ефективна и по този начин да се гарантира защитата на физическите лица в контекста на многото предизвикателства, поставяни от широкообхватната дейност на Европейския съюз, извършвана в областта на сигурността и правоприлагането.

Много участници на конференцията изразиха мнения относно бъдещото изменение на правната рамка на Европол и неговата среда на правоприлагане в Европейския съюз. Също така те обсъдиха плановете и дейностите на Съюза в пространството на правосъдие, свобода и сигурност, и по-специално принципа на наличност на информацията, принципа на сближаване и нарастващия натиск за обмен на данни.

Предмет на дискусиите беше не само надзорната дейност на Европол по отношение защитата на данни, но и развитията в Европейския съюз и въпросът как да се предостави действителна защита за физическите лица. Общото схващане на участниците беше, че едно от практическите решения спрямо всички настоящи тенденции за информационен обмен е засилване на ефективната и ефикасна обща надзорна дейност от страна на националните органи по защита на данните и от общите надзорни органи.

По време на конференцията често се споменаваха сериозният ангажимент за постигане на подходящ баланс между засилването на борбата с престъпността и поддържането на високо ниво на системата за надзорна дейност по отношение защитата на данни.

Изяснено беше, че основното предизвикателство за органите по защита на данните и правоприлагащите органи е постигането на подходящ баланс чрез диалог.

Друг важен въпрос, признат от всички участници в конференцията, беше необходимостта от повишаване на осведомеността на физическите лица относно техните права и свободи и повишаването на прозрачността за физическите лица във връзка с всички нови политики и инициативи в Европейския съюз.

Тъй като целта на конференцията беше по-скоро обърната към бъдещето, отколкото към миналото, бяха представени последиците от Договора за Лисабон и решението на Съвета, заменящо Конвенцията за Европол и възможното въздействие, които те биха могли да окажат върху бъдещите дейности на ОНО. Всички бяха единодушни, че бъдещите промени само могат да дадат дори по-силна мотивация за продължаване изпълнението на задачата на ОНО.

Основното заключение от конференцията беше, че Общият надзорен орган на Европол продължава да осигурява ефективна надзорна дейност по отношение на защитата на данните в рамките на Европол, включително осъществяване на конструктивно сътрудничество с Европол, подпомагащо прилагането на законовата разпоредба за защита на данните в ежедневната работа на Европол.

Всички участници бяха на мнение, че бидейки наясно с новаторските подходи към информационния обмен в Европейския съюз, общи надзорни органи като ОНО на Европол, наред с националните органи по защита на данните, трябва да поддържат настоящата система за надзорна дейност по отношение защитата на данни и да засилят своите дейности, за да осигурят действителна защита на физическите лица не само към настоящия момент, но и в бъдеще.

Глава III

III.1 Комитет по жалбите

„Отдавна е признато, че най-важният елемент в защитата на човешките права е широко разпространената сред населението информация за неговите права и за начина, по който те могат да бъдат защитени.“

Бутрос Бутрос-Гали, Шести Генерален секретар на Организацията на обединените нации, 1992-1996 г.

Специална задача, възложена на Общия надзорен орган по силата на Конвенцията за Европол, е разглеждането на жалби от лица във връзка с отговора, получен от Европол на техните искания за упражняване на техните права. По тази причина на 23 ноември 1998 г. ОНО създаде Комитет по жалбите. Дейността на този квазисъдебен орган е механизъм за предявяване на оплаквания от лица, изявили претенции относно своите права и свободи във връзка с обработката и използването на лични данни от страна на Европол.

Всички лица имат право на достъп до информацията, която Европол съхранява относно тях, и също така имат правото да поискат тази информация да бъде проверена, поправена или заличена. Когато дадено лице има опасения относно начина, по който Европол е отговорил на искане за достъп или на искане определени данни да бъдат поправени или заличени, лицето има право да подаде жалба до Комитета по жалбите на Общия надзорен орган. В отговор на това искане на лицето се съобщава правото за подаване на жалба. След това комитетът по жалбите проверява и определя дали Европол е действал в съгласие със съответните клаузи на Конвенцията. Решението на Комитета по жалбите е окончателно за всички участващи страни.

Важно е да се отбележи, че въпреки че неговите членове са избрани от Общия надзорен орган, Комитетът по жалбите е независим и безпристрастен и не е обвързан от никакви указания. Безпристрастността на Комитета по жалбите гарантира

честното и справедливо разглеждане на жалбите на лицата. Получаването от ОНО на жалби от лица подобрява общественото доверие към неговата работа.

Към настоящия момент Комитетът по жалбите се е произнасял по шест дела. През последните две години Комитетът се произнесе веднъж и едно дело е все още висящо.

III.1.1 Резюме на жалбата, подадена от Г-н S

Г-н S се обърна към Агенцията за борба с тежката организирана престъпност (SOCA) в Обединеното кралство с искане на основание на член 19 и член 20 от Конвенцията за Европол. Искането беше препратено към Европол.

Европол отговори на г-н S с писмо, в което беше заявено:

„В съответствие с процедурата, предвидена в Конвенцията за Европол и приложимото национално законодателство на Обединеното кралство, бих искал да Ви уведомя, че вследствие Вашето искане бяха извършени проверки в досиетата на Европол. Съгласно член 19 от Конвенцията за Европол в комбинация с приложимото национално законодателство на Обединеното кралство, бих искал да Ви уведомя, че липсват отнасящи се до Вас данни, обработвани от Европол, до които да имате право на достъп съгласно член 19 от Конвенцията за Европол.“

Г-н S изказа недоволство, че невярната информация, която е стигнала до знанието му, е имала изключително сериозен, дори унищожителен ефект върху кариерата и благосъстоянието му, както и върху благосъстоянието на семейството му. Г-н S също така заяви, че тази сериозна вреда продължава и ще продължи, освен ако и докато от отговорните лица не бъде извършено оттегляне и корекция.

В писмата си г-н S се позова на протокол от заседание на Европол, според който на участниците в заседанието е била предоставена информация за жалбоподателя от представители на Обединеното кралство.

В първото си решение Комитетът по жалбите счете, че решението на Европол не е в съответствие с член 19, параграф 3 и член 20, параграф 4 от Конвенцията за Европол, и че с оглед на обстоятелствата по случая, на Европол трябва да се даде възможност да преразгледа решението си.

Вследствие решението на Комитета по жалбите, Европол преразгледа решението си по отношение на първоначалното искане на г-н S и взе ново решение. В решението си Европол твърди:

„В съответствие с процедурата, предвидена в Конвенцията за Европол и приложимото национално законодателство на Обединеното кралство, бих искал да Ви уведомя, че вследствие Вашето искане бяха извършени проверки в досиетата на Европол.

Съгласно член 19 и член 20 от Конвенцията за Европол в комбинация с приложимото национално законодателство на Обединеното кралство, бих искал да Ви уведомя, че не съществуват данни за Вас, обработвани от Европол. Следователно не съществуват данни, които Европол би могъл да коригира или заличи по силата на член 20 от Конвенцията за Европол.”

В писмо до Комитета по жалбите Европол уведоми Комитета, че новото решение е взето единствено поради специфичните обстоятелства на този случай и поради факта, че Европол винаги разглежда исканията на лицата за всеки конкретен случай.

Вносителят на жалбата е заявил, че новото решение на Европол не пояснява дали данните, отнасящи се до жалбоподателя, се обработват от Европол.

В член 19, параграф 1 от Конвенцията за Европол се предвижда право на достъп или право на проверка на такива данни. Член 20, параграф 4 от Конвенцията за Европол дава на всяко лице правото да поиска от Европол да коригира или заличи неверни данни, които се отнасят до него.

Искането на г-н S ясно засяга правото му да поиска проверка на данните, както и правото му да поиска корекция или заличаване на данните. Комитетът по жалбите не откри основания в представената документация, за да определи искането на г-н S

като искане за достъп до отнасящи се до него данни, според посоченото в член 19, параграф 1 на Конвенцията за Европол.

С оглед на тясната връзка между правото на лицата, за които се отнасят данните, да поискат проверка на своите данни и правото, определено в Част V, Раздел 42 от Закона за защита на данните на Обединеното кралство, предвидената в този закон възможност за уведомяване води до приложимост на второто изречение от член 19, параграф 3, което определя строго правило по отношение на това кога трябва да бъде отказвана информацията. Ако е приложимо едно от трите изключения на член 19, параграф 3, съобщаването трябва да бъде отказано. Това означава, че за всяко искане за проверка, където се прилага второто изречение на член 19, параграф 3, трябва да се прецени според всеки конкретен случай дали то е такова изключение, за да се откаже съобщаването. Макар че упражняването на правото на проверка трябва да бъде извършено съгласно законодателството на държавата-членка, Европол носи отговорност да провери дали са приложими изключенията на член 19, параграф 3.

В новото си решение Европол уведоми вносителя на жалбата, че не се обработват отнасящи се до него данни, като по този начин направи преценка, че в конкретния случай не е приложимо нито едно от изключенията, посочени в член 19, параграф 3 на Конвенцията за Европол.

С оглед на законодателството на Обединеното кралство и с оглед на член 19, параграф 3 от Конвенцията за Европол, новото решение на Европол по искането на г-н S е в съответствие с член 19, параграф 3 от Конвенцията за Европол.

Глава IV

IV.1 Самооценка

„Без непрекъснато развитие и напредък думите усъвършенстване, постижение и успех нямат смисъл.“

Бенджамин Франклин

Самооценката подпомага и осигурява съвети в посока повишаване на изпълнението, ефикасността и качеството на работата, работните методи и постигнатите резултати. Институцията, която оценява собствените си дейности, формулира целите и задачите си, анализира дейностите си чрез прилагане на различни подходи, а от друга страна разкрива проблемите на работата си и предвижда начините за разрешаването им.

От основаването си през октомври 1998 г. Общият надзорен орган се представя като контролен орган на Европол с открита нагласа и силен стремеж към проактивен подход спрямо неговата задача. През целия този период ОНО се стреми да се превърне в ефективен контролен орган.

На всеки две години ОНО съставя списъци с бъдещи ангажименти, които подлежат на периодично преразглеждане и оценка на постигнатите резултати и нерешените въпроси. Понастоящем докладите за дейността се предават на Европейския парламент и на Съвета. Публичните протоколи от пленарните заседания се публикуват на интернет страницата на ОНО. Това спомага не само за популяризирането на профила на ОНО, но е от полза и за неговата отчетност пред обществеността.

В общия контекст въпросите по защитата на данните са доста динамични. Това е допълнителният импулс и мотивация, които движат ОНО. Новите предизвикателства за защитата на данни изискват повече усилия и работа. Постигнатите резултати не дават право на ОНО да почива или да спира, напротив – те ни задължават да

поддържаме същото ниво на качество и скорост на работа. Това означава повече принос, работа и участие от страна на всички членове на ОНО.

Дейностите на ОНО могат да се оценят според факта, че исканията от Европол по разнообразни въпроси за защита на данните са чести, като се включват и консултации по нови и сложни ИТ проекти.

Дейността на този орган е организирана по такъв начин, че всеки член на ОНО има възможност да участва в нея. Създаването на работни групи осигурява задълбочен анализ на обсъжданите въпроси и спомага за постигането на конструктивни резултати. Дейността на ОНО по проверяване на Европол и ангажиране на националните органи по защита на данните в разследванията на национално ниво, създава опита и знанията, необходими за надзорната дейност, особено в областта на правоприлагането.

За ефективността на ОНО спомага използването на разнообразни работни методи (становищата по въпросите на защита на данните, оценка на заповедите за отваряне, споразумения с трети държави), които доказват ангажираността на органа с изпълнението на задълженията, възложени от Конвенцията за Европол.

IV.2 Бъдещето

Преди две години Общият надзорен орган реши да се съсредоточи върху изпълнението на следните задачи:

- i) Провеждане на ежегодни проверки на Европол, на които се обръща специално внимание на качеството на данните, обработвани от Европол.
- ii) Подобряване на методите за проверка.
- ii) Извършване на обстоен мониторинг на новите развития в областта на защитата на данни при правоприлагането, както и на развитията, свързани с информационните системи на ЕС.
- iii) Координирани общи надзорни дейности на национално ниво.
- iv) Повишаване на обществената осведоменост за правата на лицата, предоставени по силата на Конвенцията за Европол и ролята на ОНО на Европол самостоятелно и в сътрудничество с националните органи по защита на данните.

Въпреки че тези цели като цяло бяха постигнати, те продължават да бъдат важни. За да бъде ефективна организацията и управлението на неговата дейност, те трябва постоянно да бъдат обект на оценка. Последниците от Договора от Лисабон и Решението на Съвета, заменящо Конвенцията за Европол, ще повлияят върху бъдещите дейности на ОНО. Следователно това ще даде силен импулс за преразглеждане на организационната дейност и стратегическите цели. Приоритетите на ОНО обаче ще останат непроменени – винаги да защитава правата на лицата.

Главните промени в работата на ОНО ще са свързани с влизането в сила на Решението на Съвета, заменящо Конвенцията за Европол, и по-конкретно засилването на сътрудничеството и ангажирането на националните органи по защита на данните в процесите на вземане на решения при разглеждане на жалбите на физическите лица. Решението на Съвета предоставя нова унифицирана система за упражняване на правото на достъп и формализира позицията на длъжностното лице по защита на данните на Европол, както и по-нататъшното сътрудничество с ОНО. Значимостта на ролята и приноса на ОНО се подчертават в член 10, параграф 2 от

Решението на Съвета, където се посочва, че преди създаването на нова система за обработване на личните данни трябва да бъде направено допитване до ОНО. Тази проактивна мярка дава на ОНО възможност да се ангажира с процеса на ранен етап.

Въпреки новите стратегически цели и бъдещи предизвикателства пред ОНО, вниманието му ще остане фокусирано върху продължаване на вече започнатата дейност – предоставяне на висококачествени услуги за защита на личните данни в Европол в предстоящите години, като се вземат предвид промените в европейската област на правоприлагането. Както беше заключено на конференцията от 9 октомври 2008 г., ОНО на Европол заедно с националните органи по защита на данните ще поддържа настоящата система за надзорна дейност по отношение защитата на данни и ще разшири допълнително обхвата на дейностите си, за да гарантира действителна защита на физическите лица не само към настоящия момент, но и в бъдеще.

Глава V

V.1 Членове на ОНО на Европол и на Комитета по жалбите

V.1.1 Общ надзорен орган на Европол

Председател: Г-н David SMITH

Заместник-председател: Г-жа Isabel CERQUEIRA DA CRUZ

Австрия Членове Г-жа Waltraut KOTSCHY Г-жа Eva SOUHRADA-KIRCHMAYER Заместник-членове Г-н Gregor KÖNIG Г-жа Caroline FRITZ	Белгия Членове Г-н Willem DEBEUCKELAERÉ Г-н Bart DE SCHUTTER Заместник-член Г-жа Priscilla de LOCHT
България Членове Г-жа Мария МАТЕВА Г-н Веселин ЦЕЛКОВ	Кипър Член Г-жа Goulla FRANGO Заместник-член Г-жа Louiza MARKIDOU
Република Чехия Член Г-жа Miroslava MATOUŠOVÁ Заместник-член Г-н Jiří MESICEK	Дания Членове Г-жа Lena ANDERSEN Г-н Sten HANSEN Заместник-членове Г-н Jens Harkov HANSEN Г-н Ole TERKELSEN
Естония Член Г-н Taago PÄNKEL Заместник-член Г-жа Kaja PUUSEPP	Финландия Членове Г-н Reijo AARNIO Г-н Heikki HUHTINIEMI Заместник-член Г-жа Elisa KUMPULA
Франция Член Г-н Georges de La LOYÈRE Заместник-член Г-н Michel MAZARS	Германия Членове Г-н Michael RONELLENFITSCH Г-н Roland BACHMEIER Заместник-членове Г-жа Angelika SCHRIEVER-STEINBERG Г-н Wolfgang Von POMMER ESCHE

<p>Гърция</p> <p>Членове Г-н Grigorios LAZARAKOS Г-н Leonidas KOTSALIS</p> <p>Заместник-членове Г-жа Dina KAMPOURAKI Г-жа Maria ALIKAKOU</p>	<p>Унгария</p> <p>Член Г-н András JÓRI Заместник-член Г-жа Agnes PAJÓ</p>
<p>Италия</p> <p>Член Г-жа Vanna PALUMBO</p>	<p>Ирландия</p> <p>Членове Г-н Billy HAWKES Г-н Gary DAVIS</p> <p>Заместник-членове Г-жа Ciara O'SULLIVAN Г-н Diarmuid HALLINAN</p>
<p>Латвия</p> <p>Членове Г-жа Signe PLUMINA Г-жа Aiga BALODE</p>	<p>Литва</p> <p>Членове Г-жа Rita VAITKEVIČIENĖ Г-жа Neringa KAKTAVIČIŪTĖ- MICKIENĖ</p>
<p>Люксембург</p> <p>Членове Г-н Georges WIVENES Г-н Thierry LALLEMANG</p> <p>Заместник-член Г-н Pierre WEIMERSKIRCH</p>	<p>Малта</p> <p>Заместник-член Г-н David CAUCHI</p>
<p>Нидерландия</p> <p>Членове Г-н Jacob KOHNSTAMM Г-жа Jannette BEUVING</p> <p>Заместник-член Г-жа Laetitia KRÖNER</p>	<p>Полша</p> <p>Член Г-н Michał SERZYCKI</p> <p>Заместник-член Г-н Mr Piotr DROBEK</p>
<p>Португалия</p> <p>Членове Г-жа Isabel CERQUEIRA DA CRUZ Г-н Eduardo Manuel Castro GUIMARÃES DE CARVALHO</p> <p>Заместник-членове Г-жа Clara VIEIRA CARDOSO GUERRA Г-н Vasco Rodrigo DUARTE DE ALMEIDA</p>	<p>Румъния</p> <p>Членове Г-жа Georgeta BASARABESCU Г-жа Nicoleta RUSU</p> <p>Заместник-членове Г-жа Simona SANDRU Г-н George GRIGORE</p>
<p>Република Словакия</p> <p>Член Г-н Peter LIESKOVSKÝ</p> <p>Заместник-член Г-н Tomáš MIČO</p>	<p>Словения</p> <p>Членове Г-жа Alenka JERŠE Г-жа Natasa PIRC MUSAR</p> <p>Заместник-член Г-н Marijan ÈONÈ</p>

<p>Испания</p> <p>Член Г-н Rafael GARCÍA GOZALO</p> <p>Заместник-член Г-жа Marta AGUIRRE CALZADA</p>	<p>Швеция</p> <p>Членове Г-жа Agneta RUNMARKER Г-жа Katja ISBERG AMNÄS</p> <p>Заместник-членове Г-жа Britt-Marie WESTER Г-жа Birgitta ABJÖRNSSON</p>
<p>Обединено кралство</p> <p>Членове Г-н David SMITH Г-н Jonathan BAMFORD</p> <p>Заместник-членове Г-н Chris TURNER Г-н Ian MILLER</p>	

V.1.2 Комитет по жалбите

Председател: Г-жа Agneta RUNMARKER

Заместник-председател: Г-н Heikki HUHTINIEMI

Австрия Член Г-н Gregor KÖNIG Заместник-член Г-жа Caroline FRITZ	Белгия Член Г-н Willem DEBEUCKELAERÉ Заместник-член Г-н Bart DE SCHUTTER
България Член Г-жа Мария МАТЕВА Заместник-член Г-н Веселин ЦЕЛКОВ	Кипър Член Г-жа Goulla FRANGO Заместник-член Г-жа Louiza MARKIDOU
Република Чехия Член Г-жа Miroslava MATOUŠOVÁ Заместник-член Г-н Jiří MESICEK	Дания Член Г-жа Lena ANDERSEN Заместник-член Г-н Jens Harkov HANSEN
Естония Член Г-н Taago PÄNKEL	Финландия Член Г-н Reijo AARNIO Заместник-член Г-н Heikki HUHTINIEMI
Франция Член Г-н Georges de La LOYÈRE Заместник-член Г-н Michel MAZARS	Германия Член Г-н Roland BACHMEIER Заместник-член Г-н Wolfgang Von POMMER ESCHE
Гърция Член Г-н Grigorios LAZARAKOS Заместник-член Г-жа Maria ALIKAKOU	Унгария Член Г-н András JÓRI Заместник-член Г-жа Agnes PAJÓ
Италия Член Г-жа Vanna PALUMBO	Ирландия Член Г-н Diarmuid HALLINAN Заместник-член Г-н Gary DAVIS

<p>Латвия</p> <p>Член Г-жа Signe PLUMINA</p> <p>Заместник-член Г-жа Aiga BALODE</p>	<p>Литва</p> <p>Член Г-жа Rita VAITKEVIČIENĖ</p> <p>Заместник-член Г-жа Neringa KAKTAVIČIŪTĖ- MICKIENĖ</p>
<p>Люксембург</p> <p>Член Г-н Georges WIVENES</p> <p>Заместник-член Г-н Thierry LALLEMANG</p>	<p>Малта</p> <p>Заместник-член Г-н David CAUCHI</p>
<p>Нидерландия</p> <p>Член Г-н Jacob KOHNSTAMM</p> <p>Заместник-член Г-жа Laetitia KRÖNER</p>	<p>Полша</p> <p>Член Г-н Michał SERZYCKI</p> <p>Заместник-член Г-н Piotr DROBEK</p>
<p>Португалия</p> <p>Член Г-жа Isabel CERQUEIRA DA CRUZ</p> <p>Заместник-член Г-жа Clara VIEIRA CARDOSO GUERRA</p>	<p>Румъния</p> <p>Член Г-жа Georgeta BASARABESCU</p> <p>Заместник-член Г-н George GRIGORE</p>
<p>Република Словакия</p> <p>Член Г-н Peter LIESKOVSKÝ</p> <p>Заместник-член Г-н Tomáš MIČO</p>	<p>Словения</p> <p>Заместник-член Г-жа Alenka JERŠE</p>
<p>Испания</p> <p>Член Г-н Rafael GARCÍA GOZALO</p> <p>Заместник-член Г-жа Marta AGUIRRE CALZADA</p>	<p>Швеция</p> <p>Член Г-жа Agneta RUNMARKER</p> <p>Заместник-член Г-жа Katja ISBERG AMNÄS</p>
<p>Обединено кралство</p> <p>Член Г-н David SMITH</p> <p>Заместник-член Г-н Jonathan BAMFORD</p>	

